

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 17 września 2015 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>Członek GKO:</i>	<i>Tomasz Ślaboszowski</i>
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	<i>Iwona Bendorf-Bundorf (spr.)</i>
	<i>Członek GKO:</i>	<i>Ireneusz Piasecki</i>
Protokolant:		<i>Bartosz Głuszko</i>

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Pawła Laudańskiego, po rozpoznaniu, na rozprawie w dniu 17 września 2015 r., odwołania wniesionego przez Obwinionego (...) pełniącego w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Burmistrza Miasta (...) od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Katowicach z dnia 8 maja 2015 r., sygn. akt: RKO/7100/19/15, którym Komisja uznała Obwinionego (...) odpowiedzialnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegającego na:

- określeniu wymogu dotyczącego posiadania wiedzy i doświadczenia w zakresie robót stanowiących przedmiot przetargu zawężając je do robót w budynkach użyteczności publicznej,
- wadliwym sformułowaniu warunku dotyczącego wiedzy i doświadczenia zawężając czas spełnienia warunku o dwa tygodnie. Różnica między datą wszczęcia postępowania a terminem składania ofert,

co naruszało art. 7 ust. 1 w związku z art. 22 ust. 1 oraz art. 25 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907 z późn. zm.).

Komisja I instancji odstąpiła od wymierzenia Obwinionemu kary i obciążyła obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 291,71 zł.

na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 168 oraz z 2012 r. poz. 1529) uchyla orzeczenie Komisji I instancji w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez Regionalną Komisję Orzekającą w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Katowicach.

Pouczenie:

Od niniejszego orzeczenia środek zaskarżenia nie przysługuje.

Uzasadnienie

Zawiadomienie o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych złożył, pismem z 7 października 2014 r., Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego, w wyniku kontroli realizacji zamówienia publicznego w ramach projektu „Muzeum Dawnych Rzemiosł w (...)”.

Na podstawie tego zawiadomienia Zastępca Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych właściwy w sprawach rozpoznawanych przez Regionalną Komisję Orzekającą w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Katowicach (dalej zwany: Zastępcą Rzecznika I instancji) wszczął postępowanie wyjaśniające - postanowieniem o sygn. akt RDFP-7010/189/14 z 28 stycznia 2015 r. - w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przez (...) Burmistrza Miasta (...).

We wniosku o ukaranie z 23 lutego 2015 r. Zastępca Rzecznika I instancji wniósł o uznanie (...) odpowiedzialnym, na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (zwanej dalej: ustawą), za czyn określony w art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy, w związku z udzieleniem 25 września 2013 r. zamówienia publicznego pn. „Muzeum Dawnych Rzemiosł w (...)”. Zastępca Rzecznika I instancji ustalił, iż (...) pełniąc funkcję Burmistrza Miasta (...) udzielił zamówienia publicznego w wyniku przeprowadzenia przetargu nieograniczonego. W toku postępowania przetargowego nastąpiło naruszenie:

- 1) art. 7 ust. 1 w związku z art. 22 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych, poprzez określenie wymogu posiadania wiedzy i doświadczenia w zakresie robót stanowiących przedmiot przetargu, zawężając wymóg do wiedzy i doświadczenia w wykonywaniu robót w budynkach użyteczności publicznej. W przedmiotowym postępowaniu określony został

także warunek wykazania się wiedzą i doświadczeniem w wykonywaniu robót budowlanych w okresie pięciu lat przed dniem wszczęcia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego;

- 2) art. 7 ust. 1 w związku z art. 22 ust. 1 oraz art. 25 ustawy Prawo zamówień publicznych poprzez wadliwe sformułowanie warunku dotyczącego wiedzy i doświadczenia zawężając czas spełnienia warunku o dwa tygodnie, stanowiące różnicę między datą wszczęcia postępowania a terminem składania ofert.

Mając na uwadze powyższe Zastępca Rzecznika I instancji wniósł o ukaranie karą upomnienia (...).

Regionalna Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Katowicach (zwana dalej: Komisją I instancji), orzeczeniem o sygn. akt RKO/7100/19/15 z dnia 8 maja 2015 r., uznała (...) odpowiedzialnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy, polegającego na określeniu wymogu posiadania wiedzy i doświadczenia w zakresie robót stanowiących przedmiot przetargu zawężając je do robót w budynkach użyteczności publicznej co stanowiło naruszenie z art. 7 ust. 1 w związku z art. 22 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz wadliwym sformułowaniu warunku dotyczącego wiedzy i doświadczenia zawężając czas spełnienia warunku o dwa tygodnie, stanowiące różnicę między datą wszczęcia postępowania a terminem składania ofert. co naruszyło art. 7 ust. 1 w związku z art. 22 ust. 1 oraz art. 25 ustawy Prawo zamówień publicznych. Komisja I instancji odstąpiła od wymierzenia kary.

Z uzasadnienia orzeczenia wynika, że Komisja I instancji przyjęła za datę popełnienia czynu dzień zawarcia umowy o zamówienie publiczne, tj. 25 września 2013 r. W jej ocenie, określenie w ogłoszeniu o zamówieniu publicznym oraz w specyfikacji istotnych warunków zamówienia, wymogu potwierdzenia spełnienia przez wykonawców warunku posiadania doświadczenia w okresie pięciu lat od dnia wszczęcia postępowania oraz ograniczenie wymogu do wiedzy i doświadczenia w wykonywaniu obiektów użyteczności publicznej stanowiło naruszenie przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych, tj. art. 7 ust.1 w związku z art. 22 ust. 1 i 4 i art. 25.

Komisja I instancji nie przyjęła wyjaśnienia Obwinionego w sprawie wyróżnienia obiektów użyteczności publicznej jako specyficznej grupy obiektów budowlanych w rozumieniu § 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. określającego warunki techniczne jakim powinny odpowiadać budynki i ich użytkownicy. Wyodrębnienie tej grupy obiektów użyteczności publicznej, kwalifikowanej także odrębnie w CPV pod samodzielnym kodem 45215000-7, zdaniem Obwinionego, stanowi o możliwości wymagania, aby wykonawcy

wykazali się w przetargu wiedzą i doświadczeniem w realizacji tożsamyh zamówień publicznych, chociażby ze względów bezpieczeństwa przy przebudowie dawnego młyna elektrycznego, które wiązało się ze specyficznymi normami przepisów pożarnictwa i sanitarnymi. Komisja I instancji wyjaśnień Obwinionego nie zaakceptowała i przyjęła, iż ograniczenie wykazu wykonanych zamówień tylko do obiektów użyteczności publicznej ograniczyło dostęp do zamówienia publicznego potencjalnych wykonawców zdolnych wykonać zamówienie. Nie znalazła także podstaw do stwierdzenia, że warunek doświadczenia w wykonywaniu podobnych zamówień został opisany zgodnie z prawem i ostatecznie przyjęła, iż naruszone zostały przepisy prawa tj. art. 7 ust.1 i art. 22 ust. 1 i 4 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Komisja I instancji stwierdziła także, iż Obwiniony jest odpowiedzialny za wadliwe sformułowanie warunku udziału w postępowaniu poprzez błędne określenie terminu wystawienia dokumentów potwierdzających spełnienie warunków. Błąd zamawiającego polegał na skróceniu o dwa tygodnie okresu, z którego należało wykazać doświadczenia, albowiem początek biegu terminu wyznaczono na dzień wszczęcia postępowania o zamówienie publiczne, podczas gdy z przepisów wykonawczych wynika, iż termin ten należy wyliczać od terminu składania ofert. Tym samym opis warunku udziału w postępowaniu pozostawał w sprzeczności z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2013 r. w sprawie rodzajów dokumentów, jakich może żądać zamawiający od wykonawców oraz form w jakich te dokumenty mogą być składane.

Komisja I instancji przyjęła, że odpowiedzialność Obwinionego wynika z art. 53 ust. 1 ustawy o finansach publicznych oraz z art. 18 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych, albowiem w każdej z tych regulacji odpowiedzialność za całość gospodarki finansowej, jak też za przygotowanie i przeprowadzenie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, ponosi kierownik jednostki. Wina Obwinionego polega na udzieleniu zamówienia publicznego w dniu 25 września 2013 r. z naruszeniem zasady uczciwej konkurencji poprzez nieuzasadnione zawężenie kręgu potencjalnych wykonawców zadania i nieprawidłowe określenie okresu wykonywania zadań potwierdzających wiedzę i doświadczenie wykonawców ubiegających się o realizację zamówienia publicznego.

Z uwagi na popełnienie czynu wskutek niedołożenia należytej staranności wymaganej w danych okolicznościach Komisja I instancji odstąpiła od wymierzenia kary, podnosząc dotychczasową niekaralność Obwinionego, działanie nieumyślne oraz ocenę, iż mimo wadliwego opisanie warunku wiedzy i doświadczenia w postępowaniu przetargowym uczestniczyło 7 wykonawców, czyli stosunkowo duża liczba wykonawców, mimo ograniczenia uczciwej konkurencji.

Pismem z dnia 9 czerwca 2015 r. (...), występujący w charakterze obrońcy Obwinionego w postępowaniu przed Komisją I instancji, wniósł odwołanie od wyżej opisanego orzeczenia. Komisja I instancji uznała jednak, że upoważnienie do reprezentowania Obwinionego zostało zawężone do postępowania tą komisją. Dlatego (...) został wezwany, pismem Przewodniczącego Komisji I instancji z 18 czerwca 2015 r., do nadesłania stosowanego pełnomocnictwa dla (...) lub do podpisania własnoręcznie odwołania. W wyniku powyższego Obwiniony złożył własnoręczny podpis na odwołaniu. Tym samym GKO rozpatrując sprawę uznała, że odwołanie zostało wniesione przez Obwinionego we własnym imieniu.

W odwołaniu Obwiniony wniósł o uniewinnienie z uwagi na brak we wniosku o ukaranie dowodów jego winy, co narusza wymóg określony w art. 110 ust. 1 pkt 6 ustawy. Ponadto wskazał, że wniosek o ukaranie nie zawiera wskazania czasu popełnienia czynu oraz nie odniesiono się w nim do wyjaśnień w zakresie drugiego zarzutu.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych (zwana dalej: GKO) na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, po rozpoznaniu odwołania uchyliła zaskarżone orzeczenie w całości i przekazała sprawę do ponownego rozpoznania Komisji I instancji.

GKO zważyła, co następuje.

Orzeczenie w obecnym kształcie nie może się ostać.

Komisja I instancji uznała (...) odpowiedzialnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych - za czyn kwalifikowany w art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy - wskazując, iż naruszenie polegało na określeniu wymogu dotyczącego posiadania wiedzy i doświadczenia w zakresie robót stanowiących przedmiot przetargu i zawężeniu tego wymogu do robót w budynkach użyteczności publicznej oraz wadliwym sformułowaniu warunku dotyczącego wiedzy i doświadczenia zawierającego w opisie krótszy o dwa tygodnie termin spełnienia warunku. W podstawie prawnej orzeczenia Komisja I instancji wskazała na art. 4 ust. 1 pkt 2 i art. 19 ust.1 i 2 ustawy. Jednocześnie na podstawie art. 36 ust. 1 i 2 ustawy odstąpiła od wymierzenia kary.

W sentencji orzeczenia nie wskazano daty popełnienia przypisanych czynów, chociaż w treści uzasadnienia stwierdzono, iż zarzucane czyny zostały popełnione w trakcie postępowania o udzielenie zamówienia, a za datę popełnienia czynu przyjęto datę udzielenia zamówienia publicznego, tj. 25 września 2013 r.

GKO ustaliła, iż postępowanie o zamówienie publiczne w trybie przetargu nieograniczonego wszczęte zostało 30 lipca 2013 r. w wyniku publikacji w tej dacie ogłoszenia o zamówieniu nr

302878-2013. W ogłoszeniu o zamówieniu publicznym w pkt III 3.2) „Warunki udziału w postępowaniu oraz opis sposobu dokonywania oceny spełniania tych warunków Wiedza i doświadczenie” zawarte są postanowienia określające warunki udziału w postępowaniu, w tym warunki objęte zarzutami niniejszej sprawy. W aktach rozpoznawanej sprawy znajduje się wydruk tego ogłoszenia, jednakże nie zawiera on podpisu osoby sporządzającej to ogłoszenie. Na podstawie tego dokumentu nie można stwierdzić, czy Obwiniony (...) akceptował dokument zawierający kwestionowany opis warunków udziału w postępowaniu o zamówienie publiczne oraz czy dokument ogłoszenia był sporządzony przez innego pracownika, ewentualnie upoważnionego do wykonywania czynności w postępowaniu o zamówienie publiczne.

Ustalono także, iż 29 lipca 2013 r. (...) działając jako kierownik jednostki zatwierdził dokument pn. Specyfikacja Istotnych Warunków Zamówienia, w którym w pkt V pkt 2 określone zostały warunki udziału w postępowaniu o zamówienie publiczne dot. doświadczenia zawodowego.

W myśl art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy, naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest niezgodne z przepisami o zamówieniach publicznych opisanie sposobu dokonania oceny spełnienia warunków udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego w sposób niezwiązany z przedmiotem zamówienia lub nieproporcjonalny do przedmiotu zamówienia. Czyn ten stanowi naruszenie dyscypliny finansów publicznych jeżeli działanie takie nie zostało skorygowane w sposób zapewniający zgodność danej czynności i toku postępowania o zamówienie publiczne oraz doszło do udzielenia zamówienia publicznego.

Zgodnie z dyspozycją art. 19 ust. 1 ustawy, odpowiedzialność ponosi osoba, która popełniła czyn naruszający dyscyplinę finansów publicznych określony przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia.

Zdaniem GKO, działanie osoby odpowiedzialnej należy uznać za sprzeczne z prawem, w związku z tym, że wadliwie określono warunki udziału w postępowaniu, co stanowi naruszenie dyscypliny finansów publicznych popełnione w określonym momencie i równocześnie nie doszło do skorygowania tych błędów w trakcie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, a także doszło do udzielenia zamówienia publicznego w dniu 25 września 2013 r. GKO nie podziela tym samym stanowiska, zaprezentowanego przez Komisję I instancji w uzasadnieniu orzeczenia, że czyn przypisany Obwinionemu został popełniony, w dacie udzielenia zamówienia, tj. 25 września 2013 r. (w dzień zawarcia umowy o zamówienie publiczne przez Pana (...)). Należy bowiem uwzględnić, że z dniem 11 lutego 2012 r. weszła w życie nowelizacja ustawy, opublikowana w Dz.U. z 2011 r. Nr 240, poz.1429. W poprzednio obowiązującym stanie prawnym ze zdania wstępnego art. 17 ust. 1 ustawy wynikało, iż naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest

udzielenie zamówienia publicznego niezgodnie z przepisami o zamówieniach publicznych. W konsekwencji opisane w art. 17 ust. 1 pkt 1-6 czyny, niezależnie od daty ich faktycznego popełnienia (czyli daty wystąpienia nieprawidłowości), były uznawane za popełnione w dacie udzielenia zamówienia publicznego. Wobec takiego sformułowania treści art. 17 ust. 1 organy orzekające nie były zobligowane do prowadzenia postępowania dowodowego, aby ustalić faktyczną datę: sporządzenia opisu przedmiotu zamówienia, ustalenia wartości szacunkowej zamówienia, czy też opisanie sposobu dokonania oceny spełnienia warunków udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego w sposób nie związany z przedmiotem zamówienia lub nieproporcjonalny do przedmiotu zamówienia. Wszelkie zdarzenia, kwalifikowane jako czyny naruszające dyscyplinę finansów publicznych w tym zakresie, przypisane były - co do zasady - osobie udzielającej zamówienia publicznego (podpisującej umowę) najczęściej kierownikowi jednostki, albowiem stosownie do art. 53 ustawy o finansach publicznych, jak też przepisów art. 18 ustawy Prawo zamówień publicznych, kierownik jednostki był wskazywany jako upoważniony do zaciągania zobowiązań oraz tym samym do udzielenia zamówienia w imieniu reprezentowanej jednostki.

Nowelizacja ustawy, która weszła w życie z dniem 11 lutego 2012 r., w znacznym stopniu zmieniła brzmienie art. 17 ust. 1 ustawy. Celem ustawodawcy było przede wszystkim objęcie odpowiedzialnością faktycznego sprawcy czynu. Czyny objęte regulacją art. 17 ust.1 pkt 1-6 stanowią naruszenie dyscypliny finansów publicznych w dacie ich faktycznego wykonania lub zaniechania. W obecnym stanie prawnym organy orzekające zobligowane są do ustalenia w postępowaniu dowodowym daty wykonania czynności w postępowaniu o zamówienie publiczne oraz ustalić osoby te czynności wykonujące.

W niniejszej sprawie, za czas naruszenia dyscypliny finansów publicznych należałoby przyjąć datę, w której doszło do niezgodnego z przepisami o zamówieniach publicznych opisanego sposobu dokonania oceny spełnienia warunków udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego w sposób niezwiązany z przedmiotem zamówienia lub nieproporcjonalny do przedmiotu zamówienia. Za takim przyjęciem daty popełnienia czynu przemawia treść art. 21 ustawy, z którego wynika, iż czyn jest popełniony w czasie, w którym sprawca działał lub zaniechał działania, do którego był obowiązany. Zgodnie z dotychczasowym orzecznictwem GKO ustalenie daty popełnienia czynu ma podstawowe znaczenie nie tylko dla uznania, iż orzeczenie jest kompletne w swojej treści i prawidłowo opisuje okoliczności zaistniałego działania (ewentualnie zaniechania) sprawcy w określonym czasie, ale także z uwagi na konieczność określenia terminu przedawnienia orzekania.

Komisja I instancji, ponownie rozpoznając niniejszą sprawę zobligowana będzie do przeprowadzenia postępowania dowodowego w zakresie podmiotowej odpowiedzialności pracowników jednostki, której kierownikiem jest Pan (...). Zgodnie bowiem z art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy, odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych podlegają pracownicy lub inne osoby którym powierzono odrębną ustawą lub na jej podstawie wykonywanie obowiązków w jednostce.

GKO stoi na stanowisku, iż konieczne jest przeprowadzenie postępowania dowodowego w celu ustalenia czy kierownik jednostki powierzył wykonanie czynności opisaną przedmiot zamówienia innym osobom i czy ewentualnie upoważnione osoby dokonały zakwestionowanej czynności. Niezbędne w tym zakresie będą zarówno upoważnienia, jak i informacje zawarte w protokole z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, o które to dokumenty należy uzupełnić materiał dowodowy. W przypadku braku dowodu powierzenia czynności innym osobom lub braku dowodu na to, że inne osoby niż sam Obwiniony opisywały przedmiot zamówienia, należy przyjąć odpowiedzialność kierownika jednostki na zasadach odpowiedzialności wynikającej z funkcji kierowniczej - ustanowionej odpowiedzialności na mocy ustaw (art. 4 ustawy i art. 18 ustawy Prawo zamówień publicznych).

W postępowaniu w I instancji prowadzonym przed wydaniem zaskarżonego orzeczenia Komisji I instancji nie ustalono, czy doszło do powierzenia obowiązków w zakresie sporządzenia opisu oraz kto i kiedy ewentualnie tę czynność wykonywał. Uzasadnić to można tylko faktem przyjęcia przez Komisję I instancji, iż czyn zarzucany i nieprawomocnie przypisany Obwinionemu (...), popełniony został w dniu udzielenia zamówienia publicznego, a nie w dacie dokonywania opisu oceny spełniania warunków udziału w postępowaniu o zamówienie publiczne.

Rozpoznając ponownie sprawę Komisja I instancji powinna ustalić, kto i kiedy dokonał zakwestionowanego opisu. Jeżeli ustalenia w tym zakresie nie wykażą osób odpowiedzialnych za ten opis, należy uwzględnić fakt, że to Obwiniony zatwierdził SIWZ i jemu przypisać odpowiedzialność. Uwzględnić przy tym należy, że datę popełnienia czynu trzeba odnieść do daty zaistniałych nieprawidłowości – sporządzenia nieprawidłowego opisu albo jego zatwierdzenia (zatwierdzenia SIWZ) - a nie do daty zawarcia umowy.

Zdaniem GKO, Komisja I instancji trafnie przyjęła natomiast, że opis sposobu spełniania warunków udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego nie był zgodny z obowiązującym prawem. Nie było, bowiem podstaw do określenia w ogłoszeniu o zamówieniu publicznym oraz w specyfikacji istotnych warunków zamówienia, wymogu potwierdzenia spełnienia przez wykonawców warunku posiadania doświadczenia w okresie pięciu lat od dnia

Sygn. akt BDF1.4800.101.2015

wszczęcia postępowania oraz stosowania ograniczenia w zakresie wymogu posiadania wiedzy i doświadczenia w wykonywaniu obiektów użyteczności publicznej. Ograniczenie wykazu wykonanych zamówień tylko do obiektów użyteczności publicznej zawężyło dostęp do zamówienia publicznego potencjalnym wykonawcom zdolnym zrealizować zamówienie. Wadliwie określono także termin wystawienia dokumentów potwierdzających spełnienie warunków. Błąd zamawiającego polegał na skróceniu o dwa tygodnie okresu, z którego należało wykazać doświadczenia, albowiem początek biegu terminu wyznaczono na dzień wszczęcia postępowania o zamówienie publiczne, podczas gdy z przepisów wykonawczych wynika, iż termin ten należy wyliczać od terminu składania ofert.

Uwzględniając powyższe GKO orzekła, jak w sentencji.